

ÇIKTI! BİLGİ 4. SAYFADA

11.Ekim.74 -Sayı:115

Kurtuluş

AVRUPA'DA TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN GAZETESİ

ATTF'nin kampanyası güçleniyor !

FRANKFURT'TAKİ BÜYÜK YÜRÜYÜŞE KATILAN İŞÇİLERİMİZDEN BAZILARI

ÇOCUK PARAMIZIN KESİLMESİNE HAYIR!

Frankfurt'ta Binlerce İşçimiz Yürüdü

Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu'(ATTF)nun Federal Almanya çapında başlattığı "Çocuk Paralarımızın Kesilmesine HAYIR!"kampanyası, ATTF'na bağlı örgütler tarafından büyük bir güç birliği içinde bütün işçi arkadaşlarımızla elele yürütülüyor.

28 Eylül cumartesi günü Frankfurt'ta yapılan dev yürüyüşte bunlardan biridir. Yürüyüşe Frankfurt'ta oturan işçilerden başka Frankfurt çevresindeki Kurtuluş ve İşçi Birliği gazetelerimizin okuyucuları da katılmıştır.

Yürüyüşü ATTF' na bağlı Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliğinin teşebbüsüyle kurulan Darmstadt İşçi Cemiyeti ve Frankfurt Türk Halkevi'ninde katıldığı "Frankfurt Türkiyeli İşçiler Çocuk Zammı Komitesi" yürüttü . Yürüyüşe Portekiz, Yunan ve İspanyol işçileri de aktif olarak katıldılar.

Türkiyeli işçi arkadaşlar yürüyüş süresince çok sayıda pankrat taşıdılar. Pankartlarda şu sloganlar yer almaktaydı:

"FRANKFURT TÜRKİYELİ İŞÇİLER ÇOCUK PARASI KOMİTESİ", İŞÇİ ARKADAŞ MÜCADELEYE KATIL ", EN AĞIR İŞ,FARKLI MUAMELE ", EŞİTSİZLİĞE KARŞI ÇIKALIM" , VERGİ ZAMMI İSTEMİYORUZ", İŞÇİYİZ , GÜÇLÜYÜZ".

Yürüyüşün sonunda yapılan mitingte FTIB adına örgütün başkanı Metin Gür zaman zaman alkışlarla kesilen bir konuşma yaparak şunları belirtti:

" Değerli işçi arkadaşlarım! Yeni kanuna göre Ocak 1975 ' den itibaren , çocukları Türkiyede olan bir işçi, brüt kazancı aynı olan bir Alman işçisinden çok daha fazla vergi ödeyecektir.

Yeni kanun çocuklu ailelere vergi indirimini kaldırmıştır. Yine sözüm ona bu nedenle artan vergi yükünü karşılamak için çocuk paraları arttırılacaktır. Ancak bu artıştan ve çocuk parasından sadece çocuğu Federal Almanyada olanlar yararlanacaklardır.

Devamı 2.say.

GÖRÜŞMELER ERTELENDİ

İşçilerimizin Türkiye'deki çocukları için ödenecek olan çocuk parasını görüşmek üzere Ankara'da Türk ve Alman heyetleri toplanmıştır.Federal Alman Hükümeti,İspanya ile yaptığı anlaşmayı Türkiye'ye de uygulamak istemekte ve çocuk başına 5 6 DM vermeyi teklif etmektedir.Türk hükümeti F.Hükümetin bu teklifini red etmektedir.Yapılan görüşmeler , bir sonuç vermemiş ve ertelenmiştir.

Çocuk paraları konusunda gazetemizin ve Federasyonumuz ATTF 'nin görüşü açıktır.Biz F.Almanya ve Türkiye'deki çocuklarımız arasında ayırım yapılmasına karşıyız ve Türkiyedeki çocuklarımıza da aynı paranın ödenmesini taleb ediyoruz. Batı Berlin Türk Toplumcular Ocağı,Çocuk Parası Müzakere Komisyonu'na çektiği telgrafta bunu açıkça ifade etmiştir.

26 EKİMDE B.BERLİN'DE BÜYÜK YÜRÜYÜŞ

Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu (ATTF) nin açmış olduğu "Çocuk paralarımızın kesilmesine hayır" kampanyası Batı Berlin' de de en geniş şekilde yürütülmektedir. Fabrikalarda,yurtlarda toplantılar yapılıyor,imzalar toplanıyor. İşçiler yoğun şekilde bu toplantılara katılıyor,çocuklarının içinde bulunduğu maddi ve manevi zorlukları dile getiriyor.Siemens çamaşır fabrikasında çalışan bir işçi arkadaş çocuklarımızı Türkiye de bıraksak çocuk paramı vermiyorlar,yanımıza getirsek polis derdi,yuva derdi, okul derdi var.Ne yapacağımızı şaşırdık. Kampanyayı destekliyorum imza da veriyorum,yürüyüş yaparsanız yürüyüşe gelirim dedi.

Batı Berlin'de bu kampanyaya katılan,işçi sendikacı,işyeri temsilcisi,Öğretmen,Veli,arkadaşlar birleşerek çocuk hakları komitesini oluşturdular,ve 26 Ekim Cumartesi günü Türk işçilerinin oturduğu Kreuzberg semtinde bir yürüyüş yapmaya karar verdiler.Yürüyüş saat 13,30da Hermannplatz'da başlıyacaktır.Çocuk hakları komitesi ilk çıkarttığı bildiride şöyle demektedir:

Devamı 4. sayfada

KÖLN'DE YÜRÜYÜŞ

Çocuk paralarımızın kesilmesine hayır kampanyası Köln ve çevresinde de yoğun olarak yürütülmektedir. Köln Türkiyeli İşçiler Dayanışma Birliği 12 Ekim Cumartesi günü saat 11 oo de Köln-Eberaplatz'ta büyük bir yürüyüş ve miting tertip etmiştir. Yürüyüş için Ford,Humbold - Deutz fabrikalarında 30 bin bildiri 20 bin imza toplama kartları dağıtılmıştır. Kahraman Ford işçileri direneceğiz,yürüyeceğiz, hakkımızı yedirmiyeceğiz demektedirler.

TÜRKİYE'NİN KRİZDEN KURTULMA ÇARESİ VAR

Gene hükümet düştü.Önce Ecevit, sonra Demirel,daha sonra bizzat Cumhurbaşkanı Korutürk bir hükümet formülü arayıp durdular; bulamıyorlar. Askeri rejim,sivil rejim,sıkı yönetimli sivil rejim,partilerüstü, partileraltı.partilerarası hükümet,milli koalisyon,gayri-milli koalisyon, denemediği formül kalmadı burjuvazinin.Hiç birisinde de dikiş tutturamıyor!

Demokrasiden burjuva partilerinin külah kapmaca oyununu anlıyan görüşten hala kendini kurtaramıyan bazı yazarlarımızı bir telaştır aldı! Abdi İpekçi "Nelerin olmayacağı denenip anlaşılsın,nelerin olabileceği ortaya ortaya çıkar dedik; Halbuki bu sefer de ortaya hiç bir şeyin olmayacağı çıktı !" diye dövünüyor.

Halbuki bu krizlerden kurtuluşun çaresi vardır.Halkımızı yoksulluktan,yurdumuzu bağımlılıktan kurtaracak,gerçek demokrasi alternatifi yıllardanberi masanın üstünde duruyor.

Türkiye Komünist Partisi Politik Bürosu Perşembe günleri saat 21,30-da O-ta dalga 908 den yayın yapan "TKP'nin Sesi" radyosunda yayınladığı tezlerinde bu alternatifi açık seçik dile getirdi. "Çözüm yolu yoktur" kaçamaklarını bir yana atıp mertçe cevap vermek gerek artık: Bu gerçekçi çözüm yolundan yana mısın değilmisin?

BURJUVAZİ ÜLKEYİ NE HALE SOKTU

TKP Politbürosu tezlerinde emperyalist bloka bağımlılığın kapitalizmin genel bunalımının Türkiyeye etkilerini daha da keskinleştirdiğini belirtiyor.Bu yüzden hükümetlerin ömrü günden güne kısalıyor, hükümet kurmak günden güne zorlaşıyor, hiç bir burjuva hükümeti sıkı yönetimsiz yaşıyamıyor.İşçi sınıfı emekçi halk ile emperyalizm arasındaki çelişki,burjuvazinin kendi iç çelişkileri,çıkar kavgaları,krizi keskinleştiriyor.Burjuvazi çareyi işçi sınıfına baskıları arttırmakta arıyor. NATO'nun çıkarları uğruna Kıbrıs' a yapılan saldırı burjuvazinin devletini daha da güç duruma düşürdü. Bütün dünyaya rezil oldular.Şimdi kabahati herkes birbirinin üstüne atıyor.

Ama hala dünyada gelişmekte olan barış akımını görmemezlikten geliyorlar.Barışın baş savunucusu Sovyetler Birliğine düşmanlık politikalarının başına koyuyor.

ÇÖZÜM YOLU VARDIR

Uluslararası durum değişmiş,dünyada bağımsızlık hareketleri yepyeni bir aşamaya girmiştir. Portekiz Yunanistan bunun somut örnekleridir.

Yurtta ve dünyadaki durum böylece analiz eden TKP Polit Bürosu tezleri,buradan çıkarak şu somut önerileri getiriyor:

" "TKP'nin programı,politikası halkımızın isteklerini,kendisinin yakın ve uzak amaçlarını gerçekleştirmek ilkelerine dayanıyor.

İşçi sınıfının,köylü yığınlarının geniş halk katmanlarının istekleri somuttur.

Anayurdu yıkımdan,yabancı hegemonyasından kurtarmak,NATO-dan çıkmak,Ortak Pazardan çekilmek, İkili kölelik anlaşmalarını bozmak, bağımsız,tarafsız,aktif bir barış politikası gütmek.

Kıbrıs'tan orduyu hemen geri almak,Kıbrıs devletinin bağımsızlığı-

Devamı sayfa 3 de

KURTULUŞ senindir!

OKU , OKUT ABONE OL ABONE BUL

Sevgili okuyucularımız,değerli dost:

Geçen sayımızda bu köşede sizlere Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu'nun "KURTULUŞ'a abone ol ve abone bul kampanyası" açtığını bildirmiştik.

Kurtuluş'u hayata getiren neden Ülkemizde verilen sınıf mücadelesinde,uluslararası işçi sınıfının asil li savaşında yatar.KURTULUŞ'un tuttuğu mücadele yoluna işçi sınıfının bilimsel ideolojisi ışık tutar,kılavuzluğunu eder.KURTULUŞ bu niteliği ile Avrupa'ya yaşam kavgası vermek için gelmek zorunda bırakılmış Türkiyeli işçi ve emekçilerin,bizlerin gazetesidir.Kurtuluş'u yazıp,derleyenler-paketleyip,dağıtanlar da bizlerden gelir.

KURTULUŞ, iş yerindeki çalışma bittikten sonra verilen emekle, halkımızın özgürlük ve bağımsızlık mücadelesine olan inancın verdiği güç ile çıkar.KURTULUŞ'u çıkartan arkadaşlar KURTULUŞ'u yığınların gazetesi yapmak için çaba veren, yığınlar içinden gelme arkadaşlardır.

Arkadaşlar Kurtuluş'un mali olanakları sınırlıdır.Ne üçkağıtçı uçak şirketlerinin,dalavereci eksport mağazalarının reklamları,nede halkımızı sömürentekellerin,işbirlikçi patronların ilanları yaşatır KURTULUŞ'u. Yoğun el emeğine dayanan en ucuz yollara başvurularak hazırlanır gazetemiz.KURTULUŞ'un mali yükünü militan arkadaşların köşebaşlarında yaptıkları satışlar,aboneların yolladığı paralar,KURTULUŞ 'a inanan dostların yaptığı bağışlar taşır.

Sevgili okuyucumuz,değerli dost!

KURTULUŞ'un katıldığı mücadeleyi güçlendirmekte sana da büyük görevler düşüyor.Bu görevlerden biri hepimizin malı,hepimizin ürünü olan KURTULUŞ'u müşterek davamızın gazetesini tanıtmaya, yaymaya çalışman, ATTF örgütleri içindeki KURTULUŞ' u satma ve abone bulma ekiplerine katılman,yakınında örgüt yoksa dostlarınla,arkadaşlarınla bu işi kendiliğinden üzerine alıp organize etmendir.

KURTULUŞ ancak bizlerin şahsi gayretiyle,maddi ve manevi destekleriyle yaşayacak,güçlenecektir. Hepimize düşen görev: KURTULUŞ'un satışına katılmak,ona abone olmak ve abone bulmaktır!

Bize mektup yaz,kaç KURTULUŞ satabileceğini bildir. Her 14 günde bir isteeiğin sayıda KURTULUŞ adresine postalanacaktır.

Yazışma adresimiz şudur :
KURTULUŞ- BTTO
1 Berlin 21, Turm str. 20

KURTULUŞ'a abone olmak için her postanede doldurulabilen havale makbuzu ile KURTULUŞ'un kontosuna 25,- DM yatır.Yazışma adresine yolluyacağın mektuba havale makbuzu kuponunu ekle.
Konto numaramız:

POSTSCHECK AMT BERLIN WEST
239 388-109

PORTEKİZ: KARŞI DEVRİMCİLER SAF DIŞI EDİLDİ

Portekiz'de iç ve dış sağcı güçler tarafından desteklenen karşı devrimci hareket bastırıldı ve yöneticileri saf dışı edildi. Gericiler, başkent Lizbon da "Susan çoğunluk " adı altında bir yürüyüş düzenlediler, bu yürüyüş aynı zamanda karşı devrimci darbenin sinyali olacaktı. Ama Portekiz emekçileri ve ordu bunu önlediler. Nakliye işçileri ulaşımı durdurarak faşistlerin başkente gitmesini önlediler, işçiler ve askerler yolları keserek, sıkı kontroller yaptılar. Binlerce kaçak silah ele geçirdiler. Bu olayların bastırılmasından sonra 300 ün üzerinde faşist tevkif edildi, 100 ün üzerinde gerici subay ordudan atıldı. Sağcıları "Susan çoğunluk" yürüyüşüne kışkırtmış olan tutucu general Spinola Cumhurbaşkanlığın'dan istifa etti . ve "Milli Kurtuluş Cunta" sından atıldı. Yeni Cumhurbaşkanlığına General Costa Gomes getirildi.

Araştırma Komisyonu Lizbon ' da yaptığı aramalarda binlerce silah ve önemli yazılı belgeler ele geçirdi. Portekiz den dışarıya kaçmış olan eski faşistlerin 40 000 silah ısmarlayarak, Portekiz'deki faşistlere göndermek istedikleri bu belgelerden anlaşıldı. Ayrıca Portekiz'deki Maocu, troçkist ve anarşist guruplukların faşist "Gelişme Partisi" ile çok sıkı bağları olduğu bu partinin merkezinde ele geçirilen yazılı belgelerden anlaşıldı. Yakalanan darbeciler arasında eski faşist bakanlar, eski sömürge ordularının kumandanları ve Mercedes Firmasının Portekiz Şubesi sahibi Antonis Champalimaud gibi büyük patronlar var.

Faşist darbe denemesinden önce Portekiz Komünist Partisi (PKP) Genel Sekreteri Alvaro Cunhal, verdiği bir demeçle Portekiz'de bir faşist darbe denemesinin mümkün olduğunu, ama Portekiz'de Şili'de yaptıklarını tekrarlayamayacaklarını, emekçi yığınlarıyla ordunun sıkı sıkıya kenetli olduğu, Portekiz'de bunu deneyecek faşistlerin amansız şekilde ezileceğini açıklamıştır. İlk faşist saldırının bozguna uğratılmasından sonra açıklama yapan başbakan Goncalves, bu darbe teşebbüsünden demokratik silahlı kuvvetler hareketinin güçlü çıktığını, faşizmin ağır bir darbe yediğini, ama kesin olarak henüz yok edilmediklerini belirtti.

PKP Yayın Organı "Avante" gazetesinde çıkan bir başyazıda, Portekiz halkının şimdi önünde duran ödevin zaman kaybetmeksizin devleti faşistlerden tamamen temizlemek, orduyu demokratik Portekiz'e göre yeniden düzenlemek ve büyük ticaret açığını , diğer ekonomik güçleri çözmek olduğu belirtiliyor.

Bu arada Mozambik'teki Portekiz askerlerinin geri çekilmesi başladı. Gelecek aylarda 12 000 askerin geri çekileceği bildiriliyor.

İşçi-Köylü Devleti: ADC

7 Ekim 1974 de, Alman Demokratik Cumhuriyeti, 25. kuruluş yılını kutladı. Bu tarihi gün, ADC halkı tarafından, büyük bir coşkunlukla kutlanmıştır.

Bu vesile ile, okurlarımıza Alman Demokratik Cumhuriyeti (ADC) yi tanıtıyoruz.

HERKESE İŞ, SOSYAL GÜVENLİK, SOSYAL ADALET

ADC halkı işsizlik diye bir şey tanımamıştır. Herkese iş. yasasal garanti altındadır. Sosyalist plan ekonomisi , toplumsal zenginliği arttırmak için, her iş gününü değerlendirmeye yönelmiştir.

ADC halkı kriz tanımaz, enflasyon tanımaz. ADC'nde üretilenler, adaletli bir şekilde dağıtılır. Sosyal adalet ve sosyal güvenlik, ADC'nde hayatın iki göstergesidir. Önümüzdeki plan yıllarında ev sorunu tamamen halledilecektir. Fakat, burada önemli olan, şudur: Ev sorunu bugün tamamen halledilmemiş de olsa, kimsenin , bu sıkıntıyı kötüye kullanıp, spekülasyon yapmaya, bu işin ticaretini yapmaya imkanı yoktur. Bu yüzden ADC'de en geniş ve konforlu bir evin kirası bile 100 markı geçmez. Halbuki, biliyoruz ki, kapitalizmde, zor durumda kalmış emekçilerin anaları ağlatılır, fiyatlar alabildiğine havaya tırmanır.

ADC'de sosyal sigortalar vardır. Tüm ADC vatandaşları, tüm sağlık müesseselerinden yararlanma hakkına sahiptir. Sağlık ve ihtiyarlık sigortaları için ücretlerden ayda en fazla 60 mark kesilir. Bu sigorta aidatı, 1947 den beri arttırılmamıştır, aynı kalmıştır.

60 yaşını dolduran kadınlar, 65 yaşını dolduran erkekler emekliye ayrılırlar, emeklilik maaşı alırlar. Ancak, kapitalizmde olduğu gibi, yaşlı insanlar yalnızlığa terkedilmiş değillerdir. Onlar için kültür klüpleri, yurtlar v.s vardır. Vakitlerini iyi bir şekilde geçirmeleri için imkanlar hazırlanmıştır.

HERKESE EŞİT EĞİTİM

ADC'nde herkes, eğitimin en yüksek basamaklarına kadar çıkma olanağına sahiptir. Eğitim parasızdır. Çalışan annelerin çocukları için, çocuk bahçeleri vardır. Buralarda, çocukların en iyi bir şekilde gelişebilmesi için her türlü imkan vardır. Bir çocuğun, çocuk yuvasında aylık masrafı 177 mark olmasına rağmen , bunun sadece 27,50 markı'nı aileler ödemektedir.

Öğrencilerin %90 ı en az 10 yıllık politeknik orta öğrenimi yapmaktadır. Çocukların eğitiminde, veliler, okullar çocuk ve gençlik örgütleri sıkı bir şekilde birlikte çalışmaktadırlar.

ADC'de her 10 000 kişiden 90 ı üniversite öğrencisi, 102 si meslek akademisi öğrencisidir. Yani her beş kişiden biri yüksek tahsil görmüştür. Üniversite öğrencilerinin, %40 ı işçi, % 24 ü hizmetli, % 7 si köylü ailelerinin çocuklarıdır. Devlet, öğrencilerin % 85 ine burs vermektedir.

1971 bütçesinde , kültür alanına 7,6 milyar mark harcanmıştır. Bir öğretmen başına, 18,7 öğrenci düşmektedir. Öğretmenler sevilip , sayılırlar. Hükümet, her yıl "Öğretmen günü'nde öğretmenlerin başarılarını dile getirir, madalya verir ve kademelerini yükseltir. Öğrenciler, barış, halkların dostluğu, insana saygı anlayışıyla yetiştirilirler.

ADC'DE FİYATLAR DÜŞÜYOR, GELİRLER ARTIYOR !

ADC kurulduğundan beri, emekçilerin gelirleri sürekli olarak artmıştır. Bu arada fiyatlar sabit kalmış, hatta yer yer düşmüştür.

ATTF'nin kampanyası

Yabancı işçiler arasında bu kanundan en büyük zarar görecekler bizler olacağız. Çünkü çocuk parası alan yabancı işçiler içinde birinci sırayı işgal etmekteyiz. Alman Sendikalar Birliği (DGB)' nin 1973 yılında yapmış olduğu bir araştırmaya göre 178 770 Türkiyeli işçi F. Almanyada yaşamayan çocukları için çocuk parası almaktalar. Bir yıllık ödenen çocuk parasının toplamı da 4 milyon DMye yaklaşmakta.

"Biz de çocuklarımızı buraya getiririz " diye düşünenlerimiz çıkabilir belki . Ama Alman Sendikalar Birliğinin araştırmasına göre okula devam eden Türkiyeli çocukların adedi 45 bin, devam etmeyenlerin sayısı ise 80 bini aşıyor. Görülüyor ki çocukların büyük çoğunluğu cahil kalıyor. Bir meslek öğrenemiyor. Birde yabancılar polisi "sen çocuklarını getirttin, evin müsait değil" diye oturma iznini vermiyor. Bu durumda hangimiz böyle bir sorumluluk altına girip te çocuklarımızı buraya getirebiliriz arkadaşlar ...

Türk konsoloslukları, Ateşelikler ne diyorlar bu duruma . Bunlar hiç bir şey söylemiyorlar, yalnız susuyorlar. Böyle hallerde onlardan çıt çıkmaz. Ama Ford grevi gibi bir olayda işçilerin haksızlıklara karşı direnişini kırmak için aktif olarak çalışırlar. Çünkü onlar İŞÇİNİN DOSTU DEĞİL, PATRONUN DOSTLARIDIR !

biz işçilerin tek çıkar yolu birlikte mücadeledir. En ufak hakkımızın elimizden alınmasına rıza göstermemeliyiz . Ufak hakları almasını öğreneceğiz ki, büyüklerine karşı mücadeleyi daha ustalıkla ve başarıyla yürütelim ! ...

bu konuşmadan sonra işçi arkadaşlarımız ATTF'nin açtığı "Çocuk Paralarımızın Kesilmesine HAYIR !" kampanyası için para topladılar. Bir çok işçi arkadaşlarımız da FTIB'ne giderek bundan böyle bu kampanya için yürütülecek diğer eylemlere de mutlaka katılmak istediklerini belirttiler.

Baskıdan yılmayan Ülker işçilerinin yanındayız!

POLİS TANKLARLA FABRİKA KAPISINA SALDIRIYOR

Topkapı Ülker Bisküi Fabrikası'nda çalışan 654 işçi sendikal haklarını gerçekleştirmek için direnişe geçtiler ve fabriklarını işgal ettiler. Polis işçilerin üzerine Federal Almanya'dan getirttiği panzer denilen tanklarla saldırdı. İşçiler fabrikanın kapılarını oksijen kaynağı ile kapattılar. Polisin tankına iş aletleriyle karşı koymuşlardır.

İşçilerin haklı direnişi karşısında patron, sıkıyönetim komutanlığına koşup yardım istemiş askerlerin ve polislerin işçilere saldırmasını taleb etmiştir. Bunun üzerine tanklarla polis halkın üzerine gönderilmiştir.

Olayın nedeni, patronun fabrikada çoğunluğa sahib olan DİSK e bağlı Gıda-İş Sendikasıyla değil, Türk-İş' e bağlı sarı sendika Tek Gıda-İş ile toplu sözleşme yapmasıdır.

Ülker Bisküi Fabrikası patronuyla Tek Gıda-İş Sendikası arasında 1973 yılında yapılan toplu sözleşmeler - den yeni haklar elde edemeyen 678 Tek Gıda-İş Sendikası üyesi işçi. Noter kanalıyla bu sendikadan istifa edip Gıda-İş'e üye oldular. Böylece fabrikada çoğunluk Türkiye Gıda-İş Sendikasına geçmiş oldu. Toplu sözleşme öncesi işçilerin sendikasına referandum yapma hakkı bile verilmedi.

İmzalanan yeni sözleşme sonucu , elde edilen zamlardan yararlandırılmayan Gıda-İş üyelerinin son durumlarını görüşmek için 16 Eylülde toplantıya çağırılan patron tenezzül edip gelmemiştir. Patronun bu davranışına işçiler, kendi emeklerinin , alın terlerinin yarattığı fabrikayı işgal ederek cevap vermişlerdir.

Gelen tankların, vurulan copların karşısında işçiler yılmamış; sıkıyönetimlerin, Devlet Güvenlik Mahkemelerinin, bağışlarla alınan tankların silahların ne demek olduğunu da iyi anlamaya başlamıştır. Bunun içindir ki işçiler, mücadeleden yılmayacaklarını tekrar etmişlerdir.

Türkiye Gıda-İş Sendikası bu arada Ülker Bisküi Fabrikası olaylarının gerçek yanını kamuoyuna çeşitli afiş ve bildirilerle duyurmaktadır. Aşağıda bu bildirilerden birisinin tam metnini yayınlıyoruz..

TÜRKİYE GIDA - İŞ SENDİKASI'NIN DUYURUSU

İşçi Arkadaş,

Biz Ülker işçileri tam yedi aydır Sendikamızı özgürce seçmek için mücadele veriyoruz. Biz Ülker işçileri tam yedi aydır Türk İş'e bağlı Sarı Sendika Tek Gıda İş'ten çıkıp DİSK'e bağlı Sendikamız Gıda-İş'e girmenin mücadelesini veriyoruz. Bugün 900 işçiden 785'i yani çoğunluğumuz Gıda İş'e üyedir. Fakat biz çoğunlukta olduğumuz halde Toplu Sözleşme yetkisi Sendikamız Gıda-İş'e verilmedi. İşveren hakkı hukuku hiçe sayarak Tek Gıda-İş ile Toplu Sözleşme imzaladı.

Arkadaşlar, biz Ülker işçileri İşveren Tek Gıda-İş'le Toplu Sözleşme imzaladı diye mücadeleden vazmı geçtik? Hayır arkadaşlar vazgeçmedik. Son bir haftadır bu mücadeleyi sizlerin gözü önünde veriyoruz. Tanklar, Polis copları, nezarethaneler, işten atılmalar bizi mücadeleden alıkoyamaz. Çünki biz gücümüzü haklılığımızdan alıyoruz. Bu mücadele ekmek kavgası mücadelesidir. Anayasal hakkımız olan Sendikamızı özgürce, serbest olarak seçme mücadelesidir.

Arkadaşlar, son bir haftalik mücadelemiz boyunca biz Ülker işçileri birbirimize sımsıkı kenetlendik. İşverenin, sarı Sendika, Tek Gıda-İş'in birliğimizi bozmasına izin vermedik. Biz Ülker işçileri birde şunu gördük; Mücadelemizi gözleriyle gören, kulaklarıile işiten Fabrikalardaki kardeşlerimiz haklı mücadelemizi candan desteklediler. Fabrikamızın önüne gelerek, Sendikamıza temsilcilerini yollayarak işçi kardeşliğinin güzel bir örneğini verdiler.

Bizim mücadelemiz sizin desteğinizle daha da güçlendi. Biz haklı davamızda sadece 800 kişi olmadığımızı 1.000 ler olduğumuzu gördük. Sizlerle iftihar ettik, göğsümüz kabardı. Elbet işçiler ister şu Fabrikada ister bu Fabrikada olsunlar birbirlerinin bu haklı mücadelelerini desteklerler. Çünkü işçiler mücadelelerinin bir bütün olduğunu bilirler. Biz bunu biliyoruz. Yine de Ülker işçileri olarak sizin gösterdiğiniz destek ve dayanışmaya teşekkür ederiz. Sağolun arkadaşlar, Sağolun..

Şunu bilin ki Kanuni hakkımızdan, Sendika seçme özgürlüğümüzden vazgeçmeyeceğiz.

Yaşasın işçilerin kardeşliği !

Yaşasın Sendikamız Gıda-İş !

Ülker İşçileri adına; Türkiye Gıda-İş Sendikası Yürütme Kurulu

ÜLKER İŞÇİLERİNE POLİS EN AĞIR TERÖRÜ UYGULADI,5 İŞÇİ YARALANDI

24 YIL HAPİS

SADUN AREN

Devlet Güvenlik Mahkemesine Verildi

Devlet Güvenlik mahkemeleri bir çeşit askeri mahkemedir. 12 Mart dönemindeki sıkıyönetim mahkemelerinin yerine kurulmuştur. Başkanı ve Üyelerinin çoğunluğu subaydır. Amaçları ilerici ve yurtseverlere bol keseden ceza kesmektir. Onları yurtsever, antiemperyalist barışçı çalışmalarından dolayı askeri mahkemelerde yargılamaktadır. Sıkıyönetimi ilan etmeden sıkıyönetimi yaratmaktır. 12 Mart sıkıyönetim mahkemelerindeki davaların çoğu bu mahkemelere devredildi. Bu mahkemeler çıkarılan affı hiçe sayarak yurtseverlere hala müebbet hapis ve ölüm cezaları veriyorlar.

Yurdumuzdaki amerikancı ve gerici güçler şimdi de bu mahkemeleri ilerici, aydın, yazar, işçi ve gençler hakkında yeni davalar canlandırmak için işletiyorlar. Anayasa mahkemesinin kararıyla af olan yurtseverler, bir bahane uydurularak yeniden bu mahkemelere veriliyorlar.

Son olarak Devlet Güvenlik Mahkemesine verilenler arasında Profesör Sadun Aren ve Ülker Bisküi Fabrikası işçileri bulunmaktadır.

Sadun Aren TİP merkez yürütme kurulu üyesi idi ve 12 mart döneminde 15 yıl ağır hapis cezasına çarptırılmıştı. Anayasa mahkemesinin, af kanunun 141, 142, maddelerden mahkum edilen yurtseverleri af kapsamı dışında bırakan 5. maddesini bozduktan sonra Sadun Aren'de serbest bırakılmıştı.

Ankara Devlet Güvenlik mahkemesi savcısı, Profesör Sadun Aren'in 1968 senesinde Roma'da toplanan Akdeniz ülkeleri ilerici partiler toplantısına katılışını bahane ederek hakkında 24 yıl ağır hapis cezası istemektedir.

Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi savcısının Profesör Sadun Aren'e ve diğer yurtseverlere karşı giriştiği bu saldırı, 14 ekim seçimlerinden sonra halkımızın elde ettiği sınırlı demokratik hak ve özgürlüklere karşı yaptığı bir saldırıdır. Anayasayı hiçe saymaktır. Sadun Aren diğer yurtseverler yalnız değildir. 12 mart döneminde olduğu gibi askeri savcının bu antidemokratik adımını dünya kamu oyuna ilan edeceğiz.

Devlet Güvenlik mahkemelerinin kendisi zaten anayasaya aykırıdır; Kaldırılması için yurt içinde ve dışında ilerici güçler mücadele etmektedir. Türkiye makina mühendisleri odası İstanbul, Ankara, İzmir şubeleri son yaptıkları ortak toplantıda Devlet Güvenlik Mahkemelerinin demokratik Hukuk anlayışına aykırı olduğunu saptamış ve kaldırılması için eyleme geçeceğini bildirmiştir. Devlet Güvenlik Mahkemeleri devletin güvenliğini değil emperyalist ve çıkarcı çevrelerin güvenliğini ve iktidarını sağlamlaştıran anti demokratik kuruluşlardır.

Bize Gelen Mektuplar

Sayın KURTULUŞ !

ADC deki (Alman Demokratik Cumhuriyeti) Hür Alman Sendikalrr Birliği bundan on beş gün önce Batı Berlin'deki, Sosyalist Birlik Partisinden 30 a yakın arkadaşı Mağdeburg'a davet etti, bende Türk olarak bu geziye katıldım.

Sizlere orada gördüklerimden ve duyduklarımdan biraz bahsetmek istiyorum.

Gezimizin ilk günü büyük bir makina fabrikasını gezdik. İçeride işçiler çok rahat bir ortamda çalışıyorlar, bizlerin sorularına memnunlukla cevap veriyorlardı. Benim ilk konuştuğum Çekoslavakyalı bir işçi oldu, buradaki gibi yabancı işçi durumu yoktu, gayet güzel Almanca konuşuyor, bana iş durumunu ve yaşantısı hakkında bilgi veriyordu. İlk sorduğum soru bir yabancı olarak ADC deki ev durumu oldu soruma gülümsiyerek cevap verdi.

-Bizler burada yabancı muamelesi görmiyoruz, hatta bize ev konusunda öncelik bile tanınıyor, mesela; ben iki odalı banyolu, kaloriferli bir ev için 90 mark ödüyorum. Aylık kazancım 700 mark yiyecek maddeleride çok ucuz.

Bende Federal Almanyada çalışan bir yabancı işçi olarak kendi durumumdan bahsettim, anlattığım gerçeklere inanmak dahi istemedi.

İşçiler her saat başı 10 dakika paydos yapıyorlar öğle paydosları bir saat. Fabrikada bir sauna bir kindergarten var, ayriyeten fabrikadaki işçilerin korosuda var. En çok dikkatimi çekende çocuk yuvası oldu. Oldukça büyük bir yuva idi. Neler yoktu ki yuvada: Çocukların ayrı bir resim odası var. Öğretici oyuncaklar var. Oyun bahçesi son derece zengin çocuklarla uğraşan "öğretmen"leri sağlam bir pedagojik eğitimden geçmişler. Çocuklar anneleri babaları fabrikada çalışırken, bir yandan mutlu bir şekilde oynuyor, bir yandan arkadaşlarıyla birlikte toplumsal hayata hazırlanıyor; Hem de resim yapmak, şarkı söylemek gibi çeşitli konularda oyun içinde eğitiliyor. İşçiler böyle bir kindergarten için 35 mark ödüyorlar Batı Berlinde kindergarten'in böylesi Kreuzberg gibi işçi semtleri bir yana, zengin semtlerinde bile yok! İşçi ve emekçiler kendi devletinde, kuşkusuz yarınından emin bahtiyar bir şekilde yaşamaktadırlar.

ADC'deki işçilerin bu kazancını insan gördükçe haykırası geliyor. Kendi ülkemizden emperyalizmi atalım. İşçilerin ve emekçilerin iktidarını kuralım.

Batı Berlin'den F.A.

SEVGİLİ OKUYUCUMUZ !

KURTULUŞ SİZLERE AYIRDIĞI BU KÖŞESİNDE SİZLERDEN GELEN MEKTUP, ŞİİR VE KARİKATÜRLERİ YAYINLIYOR. KENDİ GÖRÜŞ, YAŞANTI, DUYGU VE ELEŞTİRİLERİNİZLE SİZLERİ BİR ARADA VERDİĞİNİZ SINIF MÜCADELESİNE, KURTULUŞ İÇİNDE KATKIYA ÇAĞIRIYOR!

KURTULUŞ BİREYLERİN ÇIKARLARININ DAVASINI DEĞİL, YIĞINLARIN YÜRÜTTÜĞÜ SINIF SAVAŞININ GAZETESİ, KURTULUŞ OKUYUCULARINA SINIF SAVAŞINDA YOL GÖSTERMEKTE, BİLGİ VERMEKTE KALMIYOR, OKUYUCULARINDAN, SINIF SAVAŞI İÇİNDEKİ DOSTLARINDAN, OMUZDAŞLARINDAN DERS ALMAĞA, ONLARIN BİLGİ VE MÜCADELE GÜCÜYLE BÜTÜNLEŞMEKTE, BİR VÜCUT OLMAYA GAYRET EDİYOR!

BU KÖŞEDE YAPACAĞIN KATKIYLA KURTULUŞ'A DESTEK OL, KURTULUŞU GÜÇLENDİR!

ATTF İŞÇİ KOROSU KULTURTAGE'74-DE

15 Ekim 74 Salı günü saat 20.00 de Kreuzbergstrasse'deki 47 numaralı salonda ATTF İşçi Korosu bir program sunacaktır. Batı Berlin Sosyalist Birlik Partisi'nin Festival Komitesi tarafından davet edilen ATTF İşçi Korosu, bu geceye Dünya ve Türk işçi şarkıları, marşları ve Türk Halk müziğinden oluşan bir programla çıkacaktır.

İki senedir Batı Berlin'de düzenlenen bu Kültür Festivali'nin amacı sanat ve kültürden belli bir sınıfın değil, herkesin yararlanmasını öngörmektedir. Bu Festivalde sanat ve Kültür faaliyetlerinin ana teması şunlardır. Emperyalizme ve monopollere karşı savaş, Dayanışma, anti kominizme ve antisovyetizme karşı savaş, barış ve sosyal ilerlemedir.

İŞÇİNİN SÖZLÜĞÜ

STRATEJİ VE TAKTİK

Stateji kavramı ile toplumsal gelişmenin belirli bir tarihi devresi içinde işçi hareketinin izliyeceği esas yön, ulaşmak istediği amaç, Lenin'in sözüyle "işçi sınıfının ve partisinin genel ve esas ödevleri" anlaşılır. Stratejiyi açık seçik ortaya koyabilmek için, devrim hareketinin esas amacını belirlemek, devrimci güçlerin hedefi olan baş sınıf düşmanını göstermek, bu düşmana karşı yürütülecek savaşta güçbirliği yapılacak müttefikleri saptamak gereklidir.

Taktik ise belirli somut şartlar içinde stratejik amacı gerçekleştirmek için kullanılacak mücadele şekillerinin, usul ve metotlarının tümünü kapsar. Ekonomik, politik, ideolojik; silahlı, silahsız; gizli, açık (legal), yarı legal mücadele şekilleri. Bunlardan bazılarının birleştirilerek kullanılması. Savunma, taarruz, düşman cephesindeki tezat anlaşmazlık ve kararsızlıklardan faydalanarak yapılacak anlaşma ve uzlaşmalar. Bütün bunlar takdikle ilgili konulardır.

Lenin marksist taktiği şöyle formüle etmiştir: "Marksist taktik şudur: çeşitli mücadele usullerini birleştirmek, bir mücadele usulünden diğerine ustaca geçebilmek, halk yığınlarının bilincini sürekli olarak yükseltmek ve parti örgütlerinin çalışmalarını durmadan genişletmek."

TKP'NİN PROGRAM VE POLİTİKASI

İşçi sınıfının stratejisi işçi sınıfının partisi tarafından saptanır, onun program ve politikasında ifadesini bulur. Türkiyenin içinde bulunduğu tarihi aşamayı analiz eden Türkiye Komünist Partisi, önümüzdeki esas hedef olarak emperyalizmin, işbirlikçi burjuvazinin, toprak ağalarının hakimiyetini yıkmak ve emekçi kitlelere dayanan ileri bir demokrasi düzeni kurmayı saptamıştır.

TKP Politbüro üyesi Ahmet Saydam TKP'nin program ve politikasını şöyle özetlemektedir:

"-Ulusal bağımsızlığı tekrar kazanmak, emperyalizmi ekonomik, politik, askeri bütün etkileri ile paktları, ikili anlaşmaları ve üsleri ile Türkiyeden uzaklaştırmak.

-Emperyalizmin müttefiki, ajanları, ortakları simsarları durumunda olan işbirlikçi zümrelerin ekonomik politik ve sosyal varlığına son verecek bütün devrimci demokratik reformları başarmak: Demokratik toprak reformu. Demokratik bir Anayasa raformu. Faşist kanunların temizlenmesi. İşçi sınıfının bütün demokratik haklarının kabulu. Barışçı, bağımsız ve anti-emperyalist bir dış politika. İşçi sınıfının öncü örgütlerinin de katılmasıyla demokratik ulusal güçlerden kurulu bir iktidar. Büyük üretim araçlarının, bankaların ve kredi müessesinin, yabancı sermayenin, yerli yabancı sermayenin, yerli yabancı karma ortaklıkların, büyük iç ve dış ticaretin devletleştirilmesi. Sosyalizme açılan ileri demokratik ve kapitalist olmayan toplum düzenine yönelmek.

-Halk egemenliğinin kurulması ve kuvvetlendirilmesi için gereken bütün ekonomik, politik, sosyal tedbirlerin alınması, eğitim, kültür sisteminin egemen zümrelerin tekelinden kurtarılması ve geniş halk yığınlarına açık duruma getirilmesi.

-Harp masraflarına son verilmesi, silahlı kuvvetlere, ulusal, demokratik ve barışçı gayeler için, demokratik, halkçı anti-emperyalist bir verilmesi.

- Sağlık ve sosyal sigorta teşkilatlarına halk yığınları yararına işler bir nitelik verilmesi.

-Kazançla gerçekten orantılı adaletli bir vergi sistemi kurulmalı.

-İdare, adalet ve polis mekanizmaları yeniden, halkçı ve demokratik bir anlayışla düzenlenmeli. Halk düşmanları bu gibi organlardan tizlikle temizlenmeli.

-Gerek bir sanayileşme politikasıyla memleketi kalkındırmalı. İç ve dış göçler engellenmeli. Fakat o zamana kadar dış ülkelerde bulunan işçilerimizin sorunları ciddiyetle ele alınmalı ve işçilerimiz yararına çözümlenmelidir."

İşçi sınıfının partisinin, içinde tarihi aşamaya uygun olarak saptadığı stratejisi, işçi sınıfının uzak amacıyla bir bütün teşkil eder. Ahmet Saydam konuşmasında kırılacak toplum düzeninin giderek sosyalizme açılacağını özellikle belirtmektedir. TKP'nin programında da bu açık seçik belirtilmektedir:

"TKP'nin uzak amacı sosyalizmi kurmaktır. Ancak sosyalist bir devrim sonucunda, temel üretim araçlarının kamulaştırılmasıyla, burjuva devlet mekanizmasının baştan aşağı yıkılmasıyladır ki, Türkiye ve halkımız her türlü zorbalık biçimlerinden kurtulabilir."
("TKP Programından"-TKP'nin Humanite Bayramı için özel yayını)

GENEL DOGRULTU

İşçi sınıfının savaşı enternasyonaldir. Bu yüzden ülkelerin işçi sınıflarının stratejileri dünya çapında genel bir doğrultu etrafında birbirine uyumlu olur. Bu genel doğrultu 1957, 1960, 1969 dünya komünist ve işçi partilerinin danışma toplantılarında saptanmıştır. Çağımızın ayrıntılı bir analizi sonucunda saptanan genel doğrultunun ilkeleri şöyle ifade edilebilir:

-Kapitalizmden sosyalizme geçiş çağımızın özüdür.

-İşçi sınıfı ve sosyalist devletler sistemi çağımızın ilerletici gücüdür.

-Ulusal kurtuluş savaşları ve demokrasi savaşları ile birlikte bu güçler antiemperyalist bir cephe meydana getirmektedirler.

- Emperyalizmin dünya çapında hakimiyeti kırılmış, tarihi inisyatif sosyalist ülkelere geçmiştir.

-Emperyalizmin uluslararasında harp tutuşturma çabalarının önlenmesi, sürekli bir dünya barışının garanti altına alınması çağımızın önemli bir görevidir, ve sosyalist ülkelerin gittikçe dünyada tayin edici güç haline gelmeleri sonucunda gerçekleşmesi olanakları günden güne güçlenmektedir.

KRİZE ÇARE VAR

Başı sayfa 1 de

na, egemenlik haklarına, topraklarının bölünmezliğine kesinlikle saygı göstermek

Gerici egemen çevrelerin, işbirlikçi, gerici burjuvazinin yarattığı bunalımların kıskacından, burgacından kurtaracak kesin, ilerici dönüşümler yapılmasını istiyor. Memleketi yıkıma götüren burjuvazinin diktatorasını kırma yolunu açabilecek, köklü reformlara, demokratik dönüşümlere gidebilecek işçi köylü bağlaşıklığına destek olabilecek bir hükümetin iş basına gelmesi zorunluktur.

ACİL GÖREVLER

Bunun için ilk ağızda :

Sıkıyönetim kaldırılmalıdır.

Sıkıyönetim ve Güvenlik Mahkemeleri dağıtılmalıdır.

Bütün faşist yasalar, 141, 142, 146 gibi maddeler atılmalıdır.

Şartsız, eksiksiz, genel af çıkmalıdır.

Halka eksiksiz demokratik haklar; söz, gösteri, yürüyüş, örgüt, konut dokunulmazlığı; işçilere eksiksiz grew hakkı tanınmalıdır.

Lokavt yasaklanmalıdır.

Sendikalara serbest çalışma olanağı, uluslararası sendikalarla serbestçe ilişki kurma yetkisi verilmelidir.

Devlet mekanizması baştanaşağı gericilerden, faşistlerden, emperyalist ve CIA ajanlarından temizlenmelidir.

TKP'ne konan yasak kaldırılmalıdır.

Seçim yasası geniş seçmen yığınlarının yararına değiştirilmelidir.

Bugün halkın bütün bu canlı sorunları, isteklerini ele alacak ;MECLİ'se işçi sınıfının, geniş köylü yığınlarının, orta katmanların çıkarlarını savunan saylavların girmesini sağlayacak halktan yana bir hükümeti iş başına getirme savaşı duruyor ortada.

TKP halkımızın ezici çoğunluğunun bu istekleri uğrunda savaşıyor. TKP nin ulusal görevi tüm yurtsever güçlerin, örgütlerin elele vermek için savaşmaktır. Geniş yığınları uyarmak, örgütlemektir. Halktan yana bütün akımları ulusal tek cephede toplamktır. TKP bu savaş platformu üstünde anayurdun bağımsızlığından, demokratik gelişmeden yana herkesle, her örgütle kaynaşmaya, görüşlerini açıklamaya hazırdır! İlerici güçleri, örgütleri dağınıklıktan kurtarmak için komünistler her göreve hazırdır.

TKP bütün bunların başarıyla üstesinden gelebilmek için yığınları savaşta örgütlemeye, kendisi fabrikalarda, köyde, kentte, her yerde örgütlemeye her şeyin üstünde önem vermektedir.."

TSİP: KIVILCIMLICILARIN PARTİSİ

Önce İlke, Kitle, Yeni ortam dergi ve gazetelerine yuvalandılar. Sonra "Dergicilik değil, Particilik" sloganıyla, alelacele partilerini kurdular. Adını da TSİP koydular. Hesapları önceleri işçi sınıfının içinde, demokratik güçler içinde bir volkan gibi büyüyen bilinçlenme sürecini kendi yönlerine kanalize etmekti. Yalnız, bilinçlenmekte olan geniş kitleleri peşinden sürüklemenin Kıvılcımlı gibi bir kişiyi pir edinmekle el ele yürüyemeyeceğini biliyorlardı: Sosyalizmi öğrenmeye susamış kitleleri, "Bugün yeryüzünde Modern olmayan toplum kalmamıştır: Modern demek KAPİTALİST demektir" (Genel Olarak Sosyal Sınıflar ve Partiler-Derleniş Yayınları S.14) gibi incilerle beslemek olacak iş mi ya? Bu yüzden önce açıkça Kıvılcımlıcı olduklarını ilan etmeden ortaya çıktılar. "Bütün işçi sosyalistlerini çağırıyoruz!" diyorlar, fakat Kıvılcımlının çarpık fikirlerini de yayınlarında üstü açık, kapalı yaymaktan da geri durmuyorlardı. Epeyi zaman geçti aradan; ama Kıvılcımlıcılığı yaymadılar kitlelere! Tabanlarını genişletme hesapları boşa çıktı.

Bu hayalleri suya düşünce, artık yüzlerini açığa vurdular: Şimdi TSİP'te, Kitle'de, İlke'de geniş bir temizleme hareketi başladı: TSİP kodamanları bir zamanlar "Bütün işçi sosyalistleri gelsin!" palavrasını yutup gelmiş olanları teker teker çekip "Arkadaş, ya Kıvılcımlıcılığı benimsersin, ya da gidersin!" diyorlar.

PROGRAMLARI !

Şimdi şu partiyi bir iyice tanıyalım: Ortada bir programları var. Programın belkemiği, "Biz iktidara gelirsek, bakın neler yapacağız." Kamulaştırmalar, Merkezi planlama, Sanayi, Enerji, İnşaat, kamulaştırılmış çiftlikler girla gidiyor. Örneğin:

"Sanayinin büyük sıçramalarla büyümesi sağlanarak sözde değil gerçek bir sanayileşme mümkün olacaktır!.." gibi!

Marks'tan, Engels'ten önce, bilimsel sosyalizm doğmamışken bir ütopik sosyalistler vardı hani. Onlar Mutlu, adaletli bir toplum arzusu ile, en ince ayrıntılarına kadar planını kurarlardı gelecek toplumun. Ama akıllarına hiç getirmezlerdi: "Neredeyiz? Bu mutlu topluma hangi yoldan gideceğiz? KİMLERLE gerçekleşecek bu toplum ?" diye. Bilimsel sosyalizm doğmadan önce ütopik sosyalistler olumlu bir rol oynamışlardı. Ama bilimsel sosyalizm doğduktan sonra, hala bu çeşit bilim dışı görüşleri bile bile ileri sürmek, ihanettir işçi sınıfına! İşçi sınıfının mücadelesini verecek partinin programı, her şeyden önce bir eylem programıdır: İktidar sorunu ana sorundur. Düşman kim? Dost kim? Nasıl savaşılacak? Bütün bu sorular programda es geçilmiş: yarının tatlı hayalleri arasında boğuntuya getirilmiş.

PİRLERİ NE DİYOR?

Yarının Toplumunu kim, nasıl kuracak diye Kıvılcımlıcıların bir sorunu olmaması rastlantı değil. Nasıl demiş pir'leri Kıvılcımlı:

"Tarihin her çağında olduğu gibi, er geç kapitalizm çağında da üretimin sosyalliği mülkiyet ilişkilerini etkileyecek ve kendisine uyduracaktır. Yani kapitalistin sosyal ve sosyalist hale getirdiği üretim yordamı ister istemez kişicil kalan kapitalist mülkiyetini daha doğarken aşındıracaktı." (Altını biz çizdik) (Üretim Nedir-Derleniş Yayınları- Sayfa 35)

Kıvılcımlı Kapitali beğenmeyip yeniden yazmaya kalkışmasıyla pek meşhur olmuştur. O çabaların bir kalıntısı olsa gerek, Kıvılcımlı Kapitalizmin kendi kendini aşındırıp sosyalistleşeceği teorisini icatetmiş !

Bilimsel Sosyalizme göre, Kıvılcımlının "Üretimin sosyalliği" dediği üretken güçlerin yapısı, mülkiyet ilişkilerini aşındırıp kendine uydurmaz. Aksine mülkiyet ilişkileri yerinde sayıp üretken güçlerin gelişmesine aykırı düştükleri içindir ki toplumsal devrimler doğar, üretim ilişkileri kökünden değiştirilir, yepyeni bir toplum kurulur. Kapitalizmde bunu gerçekleştirecek olan, kapitalizmi yıkıp sosyalizmi kuracak olan sınıf işçi sınıfıdır: "Burjuvazi yalnız kendi ölümünü getirecek olan silahları yapmakla kalmadı, Bu silahları kullanacak olanları da yarattı; modern işçi sınıfını, proletaryayı....

Burjuvazi herşeyden önce kendi mezar kazıcılarını yaratmaktadır: Onun devrilmesi ve işçi sınıfının zaferi aynı şekilde kaçınılmazdır." (Manifesto-1.Bölümün sonu)

Kıvılcımlı ise başka fikirde: "Kapitalist herşeyden ve herkesten önce KENDİ KENDİSİNİN MEZAR KAZICISI olur." (Üretim Nedir- S.36)

Kıvılcımlının yukarıda örnekler aldığımız "Üretim Nedir?" kitabının "Üretim tabanındaki çelişki" bölümünde tek kelimeyle bile bahsetmiyor işçi sınıfından! Bu çelişki Burjuvazi ile işçi sınıfı arasında değil, burjuvazinin kendi kendisiyle çelişkisiymiş gibi gösteriyor.

Mesele açıktır: Kıvılcımlıcılar için iktidar sorunu yoktur. Onlara göre Kapitalistler kendi kendilerini aşındırıp ortadan kaldıracaklardır. Geri kalan tek sorun, Kapitalizm kendi kendisini yok ettikten sonra, iktidara geçip kurulacak olan TSİP'in neleeer...neler yapacağıdır!

İŞÇİ SINIFININ PARTİSİ

TSİP'in savaşı, işçi sınıfının savaşı değildir. Olamaz da. TSİP istediği kadar "ben işçi sınıfının öz partisiyim" diye ilan etsin. Türkiyede MIT de, CIA da, FBI da, çocuklar bile biliyor: İşçi sınıfının öz partisi Komünist Partisi demektir. Bu parti Türkiye Komünist Partisidir. Türkiyedeki tüm partilerin en eskisi ve aynı zamanda en genci yepyeni türden bir partidir. TKP burjuvazinin 52 yıllık yasağına rağmen, işçi sınıfının bağrında gelişmektedir. Partinin gazetesi ATILIM Türkiyede işçiler arasında dağıtılmakta, toplantılarda, mitinglerde elden ele gezmekte, burjuvazi gazeteleri ağızları köpüre köpüre bu gazeteye çullanmaktadır. Avrupadaki işçilerimiz Grevlerde patronun karşısına "TKP yaşıyor, savaşıyor!" diye dikilmekte. Yürüyüşlerde "Atılım Bizimledir" diye dövizler taşımaktadır. İşte bu gelişmeler yüzündendir ki, burjuvazi ipliği çoktan pazara çıkmış olan Kıvılcımlıyı yeniden allayıp pullayıp piyasaya sürmüştür! TSİP'in kuruluş nedeni, Türkiye işçi sınıfının kendi partisine, TKP'ye sarılmasını engellemek içindir.

EMEKÇİ HALKIMIZ PAHALILIKTAN EZİLİYOR

Memlekette ekonomik ve politik buhran sürüp gidiyor. Öyle bir buhranki kangrenleşmiş, içinden çıkılamaz bir duruma gelmiştir. Her gün gazetelerde pahalılıktan yakınan halkın haykırışı, manşetlerle yazılmaktadır. Öte yandan hükümeti kurmakla görevlendirilen Demirel anti - komünizm kabadayılığı altında halkın somut problemlerini bir kenara bırakmış, halka külhanbeylik taslamaya kalkışmıştır.

Bugün şehir ve kasabalarda çalışan sanayi emekçisi 1200 TL. yakın, ağa ve patronların tarlalarında çalışan tarım emekçisi adam başına 800-1000 TL. almaktadır. Almakta ama bakalım bu parayla geçinebiliyor mu aile masraflarını karşılıyabiliyor mu ?

Son 1973 yılından 1974 yılına kadar pahalılık halkın hayatını yaşanmaz bir duruma getirmiştir. Son bir yıl içersinde buğdayın kilosu 213 krş.tan 250 krş'a, kuru fasulyenin kilosu 11 TL.dan 16 TL.'ya, koyun etinin kilosu 26 Tl.dan 30 Tl.ya, Toz şekerin kilosu 395 Krş.tan 580 krş'a birden bire fırlamıştır. Bütün yiyecek maddelerinde % 50 ile % 100 - bir artış olmuş, mallara gelen zam oranı % 300 den % 500 e çıkmıştır.

Öte yandan bankaların Holdinglerin, işbirlikçi burjuvazinin, emperyalist tekellerin sömürüleri astronomik rakamlara ulaşmıştır. 1973 ten bu yana İşbankası 152 milyon, Akbank 130-milyon, Yapı ve Kredi Bankası 122 milyon safi kâr elde etmişlerdir. Militarist kliğe ait olan Oyak, bu yıl kârını 130 milyondan 2,5 milyara yükseltmiştir.

Bu durum karşısında hükümet pahalılığı önlemenin çaresini, tüketiciyi küçük esnafa karşı mücadeleye çağırıyor. Pahalılığı küçük esnaf ortaya çıkarmış değildir. Onun esas kaynağı, emperyalist tekellerin, işbirlikçilerin, holdinglerin bankala-

Devamı 4. sayfada

SİEMENS 75 YAŞINDA :19 MİLYARLIK SİPARİŞ, 6000 İŞSİZ

Berlin 5 Ekim Cumartesi günü Siemens fabrikalarının kuruluşunun 75-inci yılını şaşaalı bir merasimle kutladı! Siemens 75 inci yaşına girerken, bir yandan da 6000 işçisine yol vereceğini basına açıklıyordu. Telefon yapımında çalışan 22 bin işçiden 6000 inin "fazla" geldiği açıklanıyordu! Siemens için önemli olan karların artmasıydı. İşsiz kalan işçilere gelince, onlar kendi başlarının çaresine baksınlar! Zaten bir çok işyerlerinde Siemens "Kısa süreli çalışma" uygulamakta! Arkadan iş yerindeki ustabaşıların baskısı geliyor: "Sıkı çalışın, zaten kriz var işten atıveririz sizi ha!" Böylece işçi daha hızlı çalışıp daha çok üretmeye zorlanıyor. Bir çok işçiler hasta bile olsa, işten atılırım korkusuyla işe geliyorlar. Az işçiyle çok iş yapılınca yeniden bir sürü işçi "fazla" gelecek, sıra onları da atmaya gelecek!

"İşler kesat" deniyor, "İşsizlik var" deniyor, ama Siemensin kasaları günden güne dolmaya devam ediyor! Önümüzdeki takvim yılı için 19 milyar Marklık, yani Türkiye'nin bütçesine yakın sipariş almış Siemens gene de işsizlik oluyor. Bu nasıl iş?

SERMAYE İHRACI

Siemens patronlarının başı Peter Siemens 2 Ekim Cuma günü bir gazeteye verdiği bir mülakatta işin püf noktasını çıtlattı: Türkiye gibi, Yunanistan gibi bir çok ülkelerde halk çok fakir, işçi ücretleri çok düşük. Buralarda işçi çalıştırmak patronlara çok daha ucuza mal oluyor. Bu yüzden ağır endüstri temeli olmasa da kurulabilecek cinsten fabrikaları, montaj ve ambalaj endüstrilerini bu fakir ülkelere kurmaya başladılar şimdi. Peter Siemens, yabancı işçilerin memleketlerine gönderilip orada "kendi memleketlerine daha faydalı olmalarını" öneriyor! Memleketlerinde iş mi yok? Kolay canım, Siemens orada yeni yeni hafif endüstri fabrika ve işyerleri açacak! Böylece burada Mehmet'e 5 mark ödiyeceğine, Türkiye de 5 lira ödeyecek! Bunun bir yabancı işçilere karşı bir budaklı kazık olduğu açık! Kazığın diğer ucu da bu fakir ülkeye girecek: Ülkedeki iş gücü o ülkenin kendi kendisini geliştirebilmesi için gerekli temel endüstriye, ağır endüstriye kullanılacağına, Siemensin montaj fabrikalarında heba edilecek, Peter Siemens'e yüzde 20 lik karlar getirecek! Fakir ülkenin, fakir insanlarının alın teriyle yaratılan Milyonlar, ülkenin dışına, Siemensin kasalarına akacak!

Dünyanın 125 ülkesinde işyerleri açmış Siemens! 300 000 kişi çalışıyor bu iş yerlerinde, ve geçen takvim yılında 17 milyar marklık kar getirmiş bu 300 000 işçi Siemens'in patronlarına. Ülkemizin kanını emen iki büyük fabrikası var Siemens'in Türkiye'de: Biri Mudanya kablo fabrikası, öteki "Simko", Simko deyince, Emperyalist tekellerin işbirlikçi Koç da bu yağmadan nasibini alıyor yani!

B. BERLİN'DE YÜRÜYÜŞ

Yurttaşlar:

Başı sayfa 1 de

Çocuklarımızın hakları ayaklar altına alınıyor. Federal Alman hükümeti çocuklarımızın nafakasını kesecek, yeni çıkan kanunla, hem verdiğimiz vergi artıyor, hem çocuk parası eksiliyor. Yerli yabancı işçiler arasında ayrıcalık yapılıyor, çocukları Türkiyede olan biz işçiler, her yıl binlerce mark zarara gireceğiz, Hükümet görüşmeleri erteledi.

Çocuklarımızı buraya getirsek okutamıyoruz, perişan oluyorlar. Sınıflar kalabalık, öğretmen az, ders araçları yetersiz, ne almanca, ne ana dillerini öğrenemiyorlar. Çocuklarımız cahil kalmaya, sanatsız kalmaya mahkum ediliyorlar, iş arayan gençlerimize ise, arbeitsamt çalışma izni vermiyor.

ÇOCUK PARALARIMIZIN KESİLMESİNE HAYIR!

ÇOCUKLARIMIZIN EĞİTİMİ, GENÇLERİMİZİN SANAT ÖĞRENİMİ SAĞLANSIN!

YERLİ YABANCI AYIRIMINA KARŞI' HER ALANDA EŞİTLİK İSTİYORUZ!

26 Ekim Saat 13.30 da Hermannplatz da BÜYÜK MİTİNGE katılalım!

BTTO'NUN TELGRAFI

Dışişleri bakanlığı Türk - Alman çocuk parası müzakere komisyonu.

ANKARA

Çocuk parasının ödenmesinde Türkiyedeki çocuklarımızın Federal Almanyadakilerden ayrı tutulmasını protesto eder, eşitliğin gerçekleştirilmesini talep ederiz.

Batı Berlin Türk
Toplumcular
Ocağı

SENDİKALI İŞÇİNİN KÖŞESİ

BETRİEBSRAT
(İŞYERİ İŞÇİ TEMSİLCİLİĞİ)
SEÇİMLERİNE HAZIRLIK (II)

113.sayımızdaki I.yazımızda belirttiğimiz gibi 1975 yılı mart- Mayıs ayları arasında tüm fabrikalarda yapılacak olan Betriebsrat seçimlerine şimdiden hazırlanmak. fabrikalarda, çalıştığımız kısımlarda işçiden yana olan, korkmadan, çekinmeden ve bilinçli bir şekilde işçi haklarını savunan ve Sendikalı olan arkadaşların çok sayıda seçilmelerini sağlamak en büyük görevlerimizden biridir.

Sadece IG Metall Sendikasında 180 000 Türkiye i emekçi arkadaşımız üye bulunduğu halde 1972 seçimlerinde ancak 300 civarında Betriebsrat seçile gelmiştir. Bu oran çok azdır. 1975 seçimlerinde bu sayının çok artması bilhassa sendikal ve işçi sınıfının bilincine vakıf işçi arkadaşların seçilmesi gerekmektedir.

İyi bir Betriebsrat fabrikada çalışan tüm emekçilerin milliyetleri ne olursa olsun çıkarlarını eşit bir şekilde savunması lazımdır.

İşyeri Teşkilat Kanunu (Betriebsverfassungsgesetz) patronlar tarafından hazırlandığı için, içinde patronu kayıran maddelerde çoktur. durum böyle olmasına rağmen Betriebsratlar işçiden yana kanunları çekebiliyorlar ise o fabrikada Patronda işçilere kazık atmakta güçlük çekmektedir. Bu yüzden gerek yerli gerekse yabancı betriebsratların tek vücut halinde mücadele vermeleri, kendilerini basit çıkarları için patrona satmamaları gerekmektedir, kapitalistler "böl veyönet" felsefeleriyle yerli yabancı ayrımı çıkarmaya bütün güçleriyle çalışmaktadırlar ve hatta kendisinden yana olan Betriebsrat adaylarını da seçimler de aramıza sokmaya uğraşacaklardır. Bu durumda seçimlerde gözümüzü dört açıp patrondan yana çalışan ve bir devre önce çalışagelmiş olan betriebsratları seçtirmemeliyiz. İlerici, işçi sınıfının bilincini bilen arkadaşların seçilmelerini sağlamak ve şimdiden bu nitelikdeki arkadaşların hazırlanması için (Vertrauensmann) Sendika temsilcileriyle ilişkiler kurmak giderek 'hazırlık komiteleri" örgütlemeliyiz!

İYİ BİR BETRİEBSRAT'IN ÇALIŞMASI NASIL OLMALIDIR:

1-Sendikanın yapmış olduğu toplu sözleşme hükümlerinin, işyeri anlaşmalarının, işçilerin yararına geçerli kanunların, kararların ve kazalardan korunma yönetmeliklerin o fabrikada en iyi şekilde kontrol etmeli ve uygulamalıdır.

2-İşçilerin, Sendika temsilcilerinin işçi lehine yaptıkları teklif ve istekleri patrona iletmelidir ve patronla yapılan görüşmelerin neticesini işçilere duyurmalıdır.

3-İşyeri teşkilat kanununun kendisine verdiği hakları sonuna kadar kullanmalı ve (Betriebsratverfassungsgesetz) hakkında ilerici çevrelerin yorumlarında okuyarak emekçiden yana kullanılmasını sağlamalıdır.

4-Çok sayıda Betriebsratın seçilmesini ve seçilen betriebsratların kanuna göre serbest bırakılmalarını sağlamalı ve Betriebsratın tüm masraflarını çekinmeden patrondan talep etmelidir.

5-İş zamanları içinde konuşma saatleri düzenlemeli ve Betriebsratın işçilere yeterince tanıtmalı, sorunu olan işçinin her zaman Betriebsrata gelebilmesi olanaklarını yaratmalıdır.

6-İşyeri ve Betriebsrat toplantılarının tam zamanında yapılmasına dikkat etmelidir.

7-Gençlik temsilcilerin seçimlerini yapmak onlara yol gösterici olmak ve Betriebsrat toplantılarına bir temsilcilerinin katılmasını sağlamak da Betriebsrat'ın görevidir.

8-İş yerlerinde yerli olsun yabancı olsun tüm emekçilerin haklarını eşit bie şekilde komalı ve her türlü ayrıma karşı çıkmalıdır.

ATTF: NADİR NADİ VE ALİ SİRMENİ
AÇIK TARTIŞMAYA DAVET EDİYORUZ

Kıbrıs çıkartmasıyla Türkiye' yi saran şovenizm dalgası, Nadir Nadi, Ali Sirmen gibi bugüne kadar demokrasi ve bağımsızlığı savunmuş bazı yazarlarımızı da sürükleyip götürüyor. Bu yazarlar özellikle, Kıbrıs'ın bağımsızlığına saygı gösterilmesini, adanın, Türk, Yunan, İngiliz, tüm yabancı askerlerden ve üslerden temizlenmesini isteyen Fransa'daki Türkiyeli örgütlere hücuma geçtiler.

Sayın Nadir Nadi'yi ve Ali Sirmen'i Kıbrıs sorununu ve hükümetin tutumunu açıkça tartışmaya çağırıyoruz. Açık seçik cevap istiyoruz:

"Kıbrıs'ı istila için değil, kardeşlik ve özgürlük götürmek için gidiyoruz" dedikten sonra onbinlerce Kıbrıs'lı Rum'u zorla yerlerinden yurtlarından sürmek, binlerce sivili öldürmek, Adanın en zengin bölgelerini zaptetmek, barışçı bir politika mı? Her fırsatta Kıbrıs'ın toprak bütünlüğüne dokunulmayacağını ilan eden hükümetin öne sürdüğü istekler fiilen taksim değil mi? Türkiye Madem ki Kıbrıs'ın bağımsızlığını savunuyor, o halde neden Adadaki İngiliz ve Amerikan üslerinin temizlenmesini istemiyor? Başbakan Ecevit NATO'ya ve Amerikan emperyalistlerine verdiği vaadlerle değil Kıbrıs'ın, Türkiye nin de bağımsızlığını tehlikeye atmıyor mu? Amerikan hükümetinin CIA eliyle Yunanistan'daki, Şili'deki ve Kıbrıs'taki faşist darbeleri bizzat hazırladığı en yetkili kişilerce resmen açıklanmadı mı? Italya'da CIA'nın son yıllarda üç kere askeri darbe hazırladığı ortaya çıkmadı mı? Bu durumda Kıbrıs' ta barış ve demokrasinin sağlanmasında NATO'dan, Amerikan hükümetinden fayda beklemek, Amerika'yı dost olarak göstermek halkı aldatmak değilmidir?

Cumhurbaşkanı Makarios'u CIA yönetimindeki EOKA'cılar Kıbrıs'ı Yunanistan'a ve dolayısıyla NATO' ya bağlamak için devirmediler mi? Şimdi Kıbrıs'ın bağımsızlığını savunuyormuş gibi gözüken sabık İngiliz savcısı Denktaş EOKA'cıların darbesini desteklemedi mi? Faşist EOKA Örgütü şimdi de bütün gücüyle Makarios' un Kıbrıs'a dönmesini önlemek için çalışmıyormu? Türk hükümeti de Makarios'un Cumhurbaşkanı olarak tanımamakla EOKA ile ayni paralele düşmüyor mu? Neden Türk hükümeti Amerikanın İngiliz emperyalistlerinin isteğine uygun olarak Kıbrıs sorununu NATO çerçevesinde çözmek istiyor? Kıbrıs sorununu yaratan NATO'dan bu sorunu çözmesi beklenebilir mi?

Kıbrıs'taki katliama gelince: 'da da Türklere karşı katliamları düzenleyenler EOKA'cılar değil mi? Faşist EOKA aynı vahşeti Kıbrıs'ın anayasal düzenini ve bağımsızlığını savunan Rum'lara karşı da hala uygulamıyor mu? Ayni şekilde İngiliz uşağı Denktaş ve onun kurduğu "TMT" Kıbrıs'ta Rumların ve Türklerin İngilizlere karşı birlikte mücadelesini savunan Türk sendikacılarını ve gazetecilerini bütün Rumlara yükleyen basın, neden dentaş'ın cinayetlerinden hiç bahsetmiyor?

Kıbrıs'ta barış ve özgürlüğü sağlamak için türk olsun, Rum olsun Adanın bağımsızlığını isteyen bütün Kıbrıs'lıların İngiliz Amerikan emperyalistlerine, EOKA'cılara ve Denktaşçılara karşı birlikte mücadelesinden başka yol var mıdır?

ATTF kurulduğu gündenberi barışı demokrasiyi, yurdun bağımsızlığını ve hangi milletten olursa olsun emekçilerin birliğini savunmuştur. Fransa'daki Türkiyeli örgütlerin savundukları ilkeleri biz de yürekten destekliyoruz. Burjuvazinin, emperyalizmin ve şovenizm dalgasının etkisi altında olayları şu anda yanlış değerlendiren bazı yurttaşlarımızın hışmı bizi bu görevimizden alıkoyamaz!

sağlığımız

Zulüm, dehşet ve vahşet olayları ile dolu olan emperyalist, faşist saldırgan Hitler Almanyası 2 ci dünya savaşında, dünyayı kana ve ateşe buladıktan sonra 1945 baharında yıkıldı ve tarihin karanlık sayfaları arasına göç etti. Savaştan bir süre sonra Alman toprakları üzerinde iki ayrı yapıda devlet kuruldu. Bunlardan biri: İşçilerin, köylülerin, tüm emekçilerin yönetimini ellerinde tuttukları ve tekelci patronlardan, kapitalistlerden, toprak ağalarından, nazilerden, işbirlikçilerden arınmış. Alman Demokratik Cumhuriyeti (ADC). Diğeri tekelci patronların, kapitalistlerin, toprak ağalarının, nazi devri işbirlikçilerin yönetimini ellerinde tuttukları Fed. Almanya ve Batı-Berlin (FAC ve West-Berlin)dir. Yönetimindeki bu ana değişiklik bu iki toplumda sağlık ödev ve görevlerininde işleyişinde pek olağandır ki büyük ayrılıklar gösterecektir.

ADC'de sağlık ve sosyal görevler devlet eli ile eşitlik kurallarına göre yürütülür. Doktor muayenesi, ilaç ve sağlık gereçleri, hastahane tedavisi tamamen parasızdır. Hastahanelerde sınıf ayrımı yoktur.

FAC'de sağlık görevlerini devlet, zengin-fakir ayrımı yaparak çeşitli sigorta şirketleri aracılığı ile yürütür. Hastahanelerde zenginler birer kişilik lüks odalarda yatarlar ve hergün ziyaretçileri gelebilir. Işçi ve emekçiler 4-5 kişilik odalarda yatarlar, ziyaretçileri belli gün ve saatlerde hastalarını görebilirler. FAC'de ilaç ve sağlık gereçleri için hastaların bir miktar para ödemeleri gereklidir.

ADC'de hastahane poliklinikleri, sağlık merkezleri, sağlık istasyonları, devlet veya hususi doktor muayenehaneleri halkın sağlığını korumak ve hastalığı halinde tedavi etmekle görevlidir. Herkes bu olanaklardan istediği gibi yararlanır. Buralarda çalışan doktorlar hastalığın teşhisi için en modern araç ve gereçlerden yararlanırlar. Doktorlar gerekli gördükleri her çeşit muayeneyi masrafdan kaçınmaksızın yapar veya yaptırabilirler.

FAC'de sigortalı kimseler; hastalık sigortaları ile anlaşma yapmış doktorlara muayene olurlar. Özel durumlarda Üniversite poliklinikleri ile Profesör veya Şef-doktorlara, kendilerini tedavi eden doktorun müsadesi ile başvurabilirler. Ancak buralarda muayene ve tedavi olabilmek için çoğukere haftalarca, hatta aylarca sıra beklemek icap eder. Zenginlere bu kapılar "Hususi hasta" yani yüksek ücret ödemek şartı ile her zaman açıktır.

FAC'de doktorlar muayenehanelerine gerekli araç ve gereçleri kendi olanak ve isteklerine göre satın alırlar. Teşhis ve tedavi için yapılan masrafları sigorta fazla bulacak olursa, doktorlara ödeyecekleri ücretten keserler.

ADC'de diş bakımı, tedavisi ve diş yaptırtmak ücretsizdir.

FAC'de diş bakımı, tedavisi ücretsiz olup, diş yaptırtma masraflarının ancak bir kısmını sigorta öder.

ADC'de her doktor hastasına lüzumlu gördüğü her ilacı ve sağlık aracını ucuz-pahalı yazabilir. Aynı şekilde çocuk olmasını önleyici ilaçlar parasız verilir Ilaç fabrikaları ve sağlık araç gereçleri yapan fabrikalar toplumun malıdır.

FAC'de doktorlar daima ilacın ücretini düşünmek zorundadırlar. Korunma haplarını hastalık sigortaları ödemez. Ilaç ve sağlık araç-gereçlerini yapan fabrikalar şahısların olup, yılda milyonlarca lira kazanırlar.

Sağlık kuruluş ve işleyişleri arasındaki ana fakat önemli ayrılıklara kısaca baktıktan sonra sağlık ve sosyal sigortalara ödenen primleri kısaca karşılaştırabiliriz.

ADC'de çalışanların aylık gelirlerinin % 10, fakat en çok 60 DM hastalık ve emeklilik sigortası için kesilir. Bu FAC' de çok daha fazladır. Aylık geliri, 600 ve 1.500 DM. olan iki örneği karşılaştıralım.

	600 DM.	1.500 DM.
DDR-	60.-DM.	60.-DM.
BRD-	88,02 DM.	219,93 DM.

Dr. TIMUR

EMEKÇİ HALKIMIZ PAHALILIKTAN EZİLİYOR

Sigara kuyruğu.. Et kuyruğu..
Margarin kuyruğu.. Ekmek kuyruğu..
Şeker kuyruğu.. Ayçiçeği yağı kuyruğu..
Dolmuş kuyruğu..
Ve koptu kopacak, danasın kuyruğu..

Başı sayfa 3. de

ların, militarist kiliğe ait olan işletmelerin karların 2-3 hatta 5 misline çıkması, emperyalistler uğruna Kıbrıs'a milyarlar, NATO'lara CENTO lara, harp masraflarına, 600 binlik bir orduya milyarlar harcanmasıdır.

Bütün yük küçük üreticinin sırtına yükleniyor. Oysaki küçük üretici de aynı sıkıntıdadır. Küçük üretici malı tüccardan pahalı almakta, tüketiciye zorunlu olarak pahalı aktarmaktadır.

Vatandaş bu durumda şaşmış kalmış, "biz yaşıyor sayılmayız. Yaşmakta ölmekte pahalı. Bugün bir cenaze 2-3 binden aşağı kalmıyor." Halkın bu acıklı durumunu kim düşünecek? Demirel mi? Ecevit mi? Bozbeyli mi? Feyzioğlu mu? yoksa Erbakanmı? onların düşündükleri şey seçimi kazanmak, yağlı kuyruğu kapmak anti-kominizmi körüklemektir. Onlar şimdiye kadar, daima bunları düşünmüşler, düşünmeye devam ediyorlar.

Türkiye'deki bu ekonomik buhran, onun bağlı olduğu emperyalist ülkelerde baş göstermiş, onlardaki buhran Türkiye'yide bu çıkmazın içine yuvarlamıştır. Üstelik Kıbrıs macerası bu buhranı memlekette daha da derinleştirdi. İşbirlikçi burjuvazi halk yığınlarına bu durumu şovenizm bayrağı altında haklı göstermek istiyor ve işin içinden sıyrılmayı deniyor. Bu işin içinden sıyrılmak kolay değildir. Bu bunalımın önüne geçemiyeceklerdir.

Bunalımlardan kurtulmanın yolu: Anti-emperyalist, demokratik, işçi sınıfının, halkın ezilen tabakaların teşkil ettiği bir hükümetle mümkün olur. NATO, CENTO gibi paktlardan çıkmak, Kıbrıs macerası gibi askeri harcamalara son vermek, zorunludur. Bu paktların emelleri için milyarlar harcanmıştır. Oysa bu paralar, emekçi halkın kesesinden alınan paralardır. Almanya'da ve öteki Avrupa ülkelerinde, memleketimiz kalkınsın diye işçilerimizin gönderdikleri dövizlerdir.

KURTULUŞ .... 15 Günlük İşçi Gazetesi
Sahibi : ATTF .... Sorumlusu Ali Söylemezoğlu
Adres : KURTULUŞ ....BTTO,1 Berlin 21.Turmstr.20
Fiyatı (Masrafı) : 250 krş / 50 pf........Yıllık abone: 125 TL. / 25 DM
Konto Numaramız : Postscheckamt Berlin West :.............. 239 388-109
Baskı : Verlag-Druck Westberlin.... 1 Berlin 31, Pfalzburger str.20